

Kondor Katalin: Cogito, ergo sum

2026 március 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Magyarul szólva, „gondolkodom, tehát vagyok”

A latin közmondást állítólag Descartes francia filozófusnak köszönhetjük, s a filozófia tudósai ezen kijelentést a modern nyugati filozófia alapkövének tartják, kihangsúlyozva azt, hogy jogunk és feladatunk kételkedni, tehát elgondolkodni minden létezőn, s még a kételkedést is megkérdőjelezhetjük. Hogy valóban van-e, volt-e joguk bizonyíthatóan és következmények nélkül kételkedni az embereknek valaha is a történelem folyamán, például az őket érintő rossz döntésekben úgy, hogy a kételkedéseiket el is fogadták, azt nem tudom, nincs hozzá elég tapasztalatom és tudásom. Arról viszont van, hogy megállapítsam, pontosabban kételkedjek abban, hogy a döntéshozók, azaz a világ vezetői valaha is figyeltek volna arra, hogy kételkedéseinkre választ is kellene adniuk. Nem figyeltek, s többnyire nem is adtak hiteles és igaz választ kételyeinkre. Mindmáig. S ebben az sem vigasztal bennünket, hogy lehet, nem tudják a választ. No, ez a nagyobb baj!

Az élet vicce, hogy amikor ezt a cikket elkezdtem írni, megnéztem a februári naptárt, egy névnap pontos idejét keresve. És névnap helyett a világnapok jöttek fel a képernyőre. S kiderült, hogy február 23.-án volt a gondolkodás világnapja, de nem tudom, emlégette-e akkor valaki is a filozófus Descartes-t? Én nem láttam ilyen cikket. A naptár két nap múltán a béke és a megértés világnapját, továbbá a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapját jelezte. Ez utóbbi emléknapról szép és méltó ünnepségek voltak kis hazánkban, hogy netán másutt is, azt nem tudom. Olyan tömény „élmény” mindenesetre ritkán éri az embert, amikor rájön, hogy akár a gondolkodást nézzük, akár a békét és az egymás iránt mutatott megértés magatartást, valamint a kommunista diktatúrák áldozatainak szomorú történeteit, annyit biztos megállapíthatunk, hogy van, volna és még lesz is min gondolkodnunk ezen emlékünnepekről a gondolkodás, a béke és a megértés évente meghirdetett világnapján, de nem csak akkor. Mindig. Mert a gondolkodás, a béke és a megértés bizony sokszor hiányzik az életünkből, valamint emléknapok nélkül is eszébe jut az embernek, hogy bizony mekkora lelkiismeret-furdalt kellett ahhoz, hogy a mi népünk elviselje azt például, hogy jó ideig a kommunista diktatúra áldozatairól gondolkodnunk sem volt szabad nyilvánosan. S ha a mai világot nézzük, akkor is azt állapíthatjuk meg, hogy sok-sok történelmi ténnyel kapcsolatban ugyanez a dilemma. S napnál világosabb, hogy jogunk és feladatunk kételkedni és gondolkodni olyan történéseken, amelyek egy részét bizony homály fedi. Van tehát még sok titokzatos részlete a történelmünknek, még tán szándékosan eltitkolt részlete is. S nem csak olyan, amit csak a gondolkodás, a megértés és a béke, valamint a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapján hozunk el?

Tudós elmék meg gondos tanárok figyelmeztettek bennünket még ifjú korunkban rendre arra például, hogy el kell gondolkodnunk, aztán lépnünk, cselekednünk, továbbá gondolkodásunk, gondolataink esetleges kudarcát is el kell tudnunk viselni. Nos, nyilvánvaló, hogy igazuk van, de az is nyilvánvaló, hogy ezen fenti meghatározásokat sokkal inkább a felelősséget viselő felnőtteknek kellene magukévá tenni. Ha körülnézünk a világban, ez idétájt is minden van itt, csak éppen felelősség-vállalás nincs, értelmes gondolkodás sincs, béke és megértés aztán végképp nincs mostanság. Úgyhogy mást nem is mondhatunk, mint azt, hogy nem kellene végre a gondolkodás, no meg a megértés világnapját az egész esztendőre és az egész földgolyóra kiterjeszteni?

Kondor Katalin - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

